

Église», il pled franzos per «baselgia», deriva dal grec «ecclesia». LQ

Davart «baselgia» e «zain»

DA GUIU SOBIELA-CAANITZ

■ En «La Quotidiana» dals 5 (p. 2) declera Marga Annatina Secchi en maniera persuasiva «co cha la basilica es dvan-tada üna baselgia». Jau less be ma permetter da precisar dus detagls da lez artiglet fitg instructiv.

En Frantscha dal nord

Mia collega romanista menziuna che «église», il pled franzos per «baselgia», deriva dal grec «ecclesia». Segir! Lura però scrìv'la cha la Frantscha dal nord haja suriglià la furma latina «basilica». Quai constat per il temp medieval; oz dentant chat-ta ins là quest pled be pli en blers toponims. Il «Dictionnaire national des communes de France»* inditgescha Bazougers en Maine, plinavant dus Bazeilles, ina La Bazoche, diesch Bazoches, trais La Bazoge, dus Bazoges, dus Bazoilles, trais La Bazouge, trais Bazouges, e schizunt, cun il «qu» tipic da Normandia, duas La Bazoque ed in Bazouques. Tuts quests toponims èn localisads al nord d'ina lingia Épinal-Dijon-Poitiers-La Rochelle.

En Catalugna

Il linguist Leo Weisgerber (1899–1985)

ha relevà la derivanza celtica dal pled latin tardiv «clocca» (franzos «cloche», piemontais «ciòca»). Era «cloca» en la Catalugna medievale era tant sco «zain». Oz viva quest pled be pli sco varianta dialectala da «lloca» che vul dir «clutsch» (portugais «choca», spagnol «clueca», talian «chioccia»). Però il catalan vegl enconuscheva era «seny» (pronunzià «segn»), dal latin «signum» sco il rumantsch «zain» e cun il medem senn. Quest «seny» neolatin n'ha betg pudì surviver, pervi da la concorrenza d'in «seny» da derivanza germana che vul dir «saun giudizi» en il catalan d'oz, sco il talian «senno». Dal rest èsi curius ch'il pled rumantsch «stgella», medemamain da derivanza germana, sa chatta er en catalan («esquella», pronunzià «es-keglia»), oz cun il medem senn, però en temp medieval sco «zain da di u da notg». En las Pireneas è'l vegnì manà dals Gots, arrivads là en il tschintgavel tschientaner. Ed en Rezia? Quai san ins segir tar l'Institut dal DRG!

* Diana Darley e Dominique de Fleurian, **Dictionnaire national des communes de France**. 40avla ed. Paris (Albin Michel e Berger-Levrault, ISBN 2-226-5724-2 e 2-7013-1021-2) 1992, p. 252.